

[Indenrigsministeren]

gruppen vil komme med forslag til indtil flere modeller for mulige fremtidige forsikringsordninger på området. På samme måde vil arbejdsgruppen se på hændelige patientbehandlingsskader, der måtte stamme fra lægemidler.

Når arbejdsgruppen er færdig, håber jeg, at vi har et egnet grundlag til at beslutte, hvordan vi bør indrette vores erstatningsregler på området i almindelighed. Derudover vil jeg som sagt straks i det nye folketingsår fremsætte forslag i folketinget til et nyt klagesystem, sådan som jeg har fortalt tidligere.

SF ønsker i beslutningsforslaget, at hele LSD-sagen tages op på ny, og at der foretages en uvildig undersøgelse som grundlag for en skadeserstatning. Jeg mener, at denne sag er undersøgt og oplyst særdeles godt. Jeg henviser her til, som jeg sagde før, at alle offentlige instanser, der har med disse ting at gøre, har kulegravet dem, ligesom sagen har været kulegravet i forbindelse med landsrettens behandling af en konkret erstatningssag, der blev afgjort så sent som i 1976. Denne sag blev i øvrigt tabt af patienten, dels fordi han ikke kunne påvise et ansvarsgrundlag, dels fordi han ikke kunne bevise, at han havde taget skade af LSD-behandlingen.

Som noget ganske væsentligt lagde landsretten i øvrigt til grund for sin afgørelse, at der ikke i de pågældende år forelå oplysninger, som gjorde det betænkeligt, at stoffet LSD blev anvendt her i landet. Ønsker man alligevel en uvildig undersøgelse, kan man ikke forestille sig, at de, der siden begyndelsen af 1970'erne har behandlet denne sag, skulle kunne kaste væsentligt nyt eller andet lys over sagen. Finder man det derfor rimeligt med en ny undersøgelse af mulighederne for erstatning, er det efter regeringens mening rimeligst at lade domstolene vurdere de konkrete sager.

Derimod kan jeg nok give medhold i, at sagen i de mange år, den har verseret, kan have fået et lidt uoverskueligt omfang og indhold. Derfor vil jeg gerne love, som jeg allerede har bebudet, at jeg udarbejder en samlet redegørelse til folketinget for hele LSD-sagen, så folketinget har et så bredt samlet grundlag at drøfte denne sag på som muligt.

(Kort bemærkning).

Alice Faber (SF):

Jeg vil ikke komme ind på så mange af de forhold, som indenrigsministeren var inde på – det vil jeg gøre, når jeg samler op til sidst – men jeg vil gerne lige gøre en bemærkning i anledning af indenrigsministerens udtalelse om, at dette forslag skulle være kommet på baggrund af fjernsynsudsendelsen. Jeg synes, ministeren glemmer, at dette forslag er fremsat den 14. februar 1985. Og når indenrigsministeren siger, det var en ensidig udsendelse, kan jeg ikke forstå, at indenrigsministeren ikke lader sine egne embedsmænd udtale sig, og at det ligefrem bliver sådan, at de ikke kan få lov til at udtale sig eller ikke ønsker at udtale sig.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg vil heller ikke gå nærmere ind i indenrigsministerens redegørelse allerede nu. Men jeg synes, der er et par påstande fra indenrigsministerens side, som vi skal have klarlagt, inden debatten går videre, fordi de er af altafgørende betydning. Ministeren står her og siger, at den behandlingsform, der blev anvendt på Frederiksberg hospital, blev benyttet stort set over hele verden. Jeg vil gerne bede ministeren om bare at nævne ét eksempel på, at denne behandlingsform, hvor det særegne er, at man bl.a. bruger LSD uden nogen form for psykoterapi, er blevet benyttet ud over på Frederiksberg hospital.

For det andet vil jeg gerne bede ministeren om at dokumentere allerede nu, at man havde gennemprøvet behandlingsformen i udlandet, før den blev anvendt på Frederiksberg hospital. Jeg vil gerne bede om at få at vide, hvor i udlandet denne behandlingsform var gennemprøvet, før den blev anvendt på Frederiksberg hospital. Der er ét eksempel. Det skal jeg vende tilbage til, hvis ministeren ikke selv nævner det.

For det tredje siger ministeren, at det var »in« at bruge LSD, som om det skulle være noget argument. Jeg vil bede ministeren om at oplyse, hvilket årstal sundhedsstyrelsen blev opmærksom på, at LSD blev anvendt, fordi det var »in«, som ministeren siger.

Taanquist (S):

Dette forslag drejer sig om nogle mennesker, der er kommet i en yderst fortvivlet